

РЕШЕНИЕ

№ 17471

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА**

при участието на секретаря **ЛИЛИЯ П. ПЕТКОВА**
като разглежда докладваното от **СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА** Гражданско дело № 20231110100056 по описа за 2023 година

Производството е исково по молбата на **„Т...“ ЕАД, ЕИК: ...**, представляван от изпълнителния директор, гр.С/адрес/ **спрямо Н. Н. Н. с ЕГН:*******, с адрес: гр. София, п.к. 1616, обл. София, общ. В..., ж.к. „Б/адрес/, с искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД във вр. с чл.155 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, с които ищцовото дружество желае да бъде прието за установено, че ответникът дължи следните суми: сумата от **948,98 лева**, от които **806,45 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2019г. до м.04.2021г. за реално потребена енергия, ведно със законната лихва от 16.09.2022г. до изплащане на вземането, **106,71 лева**- мораторна лихва за забава от 15.09.2020г. до 22.08.2022г., както и суми за дялово разпределение **30,53 лева** - главница за периода от м.08.2019г. до м.04.2021г., ведно със законната лихва от 16.09.2022г. до окончателното изплащане на вземането и **5,29 лева** - лихва за периода от 01.10.2019г. до 22.08.2022г., за които суми е издадена заповед по чл.410 от ГПК от 03.10.2022г. по ч. гр. дело № 50667/ 2022 г. по описа на СРС.

Поддържа се, че ответникът е абонат на ищеца с абонатен № 66396 и е с качеството потребител за топлоснабден имот, находящ се в гр.София, ж.к. „Б/адрес/ и е използвал доставяна от дружеството топлинна енергия през

периода от месец май 2019г. до месец април 2021г., стойността на които не са заплатени. Ангажират се доказателства. Претендират се разноси и се желае да бъде конституирано като трето лице помагач на ищеца дружеството топлинен счетоводител – Бруната България ООД, които са конституирани като трето лице помагач с определението по чл.140 от ГПК.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника, с който искът се оспорва като се навежда давност за исковите суми, както и липсата на качеството му на потребител за исковия период. Не се ангажират доказателства и се оспорват тези на ищеца досежно експертизите като ненужни.

Третото лице не заявява становище.

Съдът е сезиран с икове с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. 1 с чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 155 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

Софийски районен съд като взе предвид разпоредбите на закона, исканията и твърденията на страните и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.153, ал.1 Закона за енергетиката, в редакцията, касаеща процесния период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл.140, ал.1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Нормата на чл.150 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди, се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие.

От удостоверение за наследници на л.17 от делото се установява, че ответникът Н. е син на Никола Н. Н., който с НА за собственост спрямо недвижим имот с № 160 по нот.дело с № 8560/ 69г. е бил признат за носител на ПС спрямо недвижим имот апартамент с площ от 48 кв.м. в бл. 6 на ет.трети в София, ж.к.Бъкстон, ул. Ген Суворов.

С декларация – заявление до ищцовото дружество от страна на Недал, за имота е била открита партида с абонатен № 66396 при топлофикационното дружество.

От справка за аб. №66396, касаеща исковия имот с адрес в ж.к.Бъкстон бл.6, вх.4, ет.3, ап. 48, представена от третото по делото лице и която справка не се оспорва от страните, се установява, че за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2020г. с отчетен период същия стойността на ТЕ за отопление е от 299.89 лева. За периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г. за топлоенергия е била 506.57 лева или обща стойност от 806.45 лева.

Стойността на услугата за ДР не се оспорва, както и не се спори, че не е извършвано плащане по партидата за този абонатен №.

Съгласно действащите за този период ОУ, приети с Решение № ОУ-02/03.02.2014 г. на ДКЕВР– чл.33, ал.1 от ОУ, клиентите на топлофикационното дружество са длъжни в 30 дневен срок от датата на публикуване на месечните дължими суми на интернет страницата на топлофикация, да заплатят стойността на потребеното количество енергия.

При тези доказателства и от прана страна съдът намира искът за доказан и основателен съобразно стореното възражение за давност.

Ответната страна е носител на вещно право върху имота, което ex lege по силата на разпоредбата на чл.153, ал.1 от ЗЕ дава на носителя на вещното прав качеството на страна по облигационното отношение с топлопреносното предприятие. Ирелеватно за определяне кръга на потребителите по това правоотношение е обстоятелството кое лице е подало искането за откриване на партида за имота тъй като меродавно е единствено притежанието на вещно право върху имота – собственост или вещно право на ползване , което води до доказване качеството на Райна като потребител на ТЕ за исковия период и имот. Но в конкретния случай се установи, че именно ответната страна е подала заявление за откриване на партида при ищеца. Не се оспори количеството доставена до вещта ТЕ, нито нейната стойност, а и тя се доказва по делото, което дава основание на съда да приеме, че и досежно размера искът се явява основателен, но съобразно възражението за давност.

Погасени с тригодишен давностен период са сумите извън трите години назад от датата на сезиране на съда – 16.09.2022г. или от 01.05.2019г. до 30.09.2019г. Съгласно представените фактури от ищцовото др. на л. 24 от

делото за този период подгряването на водата и отопление е било на стойност от 1.45 лева, за която сума искът за главницата като погасен с давност следва да бъде отхвърлен или искът за главница е основателен за сумата от 947.53 лева.

Основателна като акцесорна такава е претенцията за мораторна лихва в пълен размер.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК и вмененото с ТР 4/2013г. на ОСГКТ т.12 задължение за исковия съд да присъди с решението си и разноските в заповедното производство, то в тежест на ответника следва да се възложат разноските по исковото и заповедното производства съобразно уважената част на претенциите или в общ, редуциран размер от 199 лева по гр.дело с № 50667/2022г. и по гр.дело с № 56/ 2023г., което е сбор от държавна такса в заповедното в размер на 25 лева и 75 лева по исковото дело, както и за възнаграждение на юрисконсулт по ч.гр.дело с № 50667/2022г. от 50 лева и 50 лева по исковото

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ответната страна също има право на разноски по делото като такива се търсят само за възнаграждение на адвокат по предоставената на основание чл.38, ал.1 от ЗА правна помощ по гр.дело с № 50667/ 2022г. и гр.дело с № 56 /2023г. по описа на СРС. Те следва да бъдат присъдени в редуциран размер на пълномощника на ответната страна – адв. С. К. К. и са в размер общ размер на **10 лева** – редуциран сбор от разноски за възнаграждение по ч.гр.,дело с № 50667/2022г., определено по реда на чл. 7, ал.7 от НМРАВ от 400 лева, и по гр.дело с № 56/ 2023г., определено по реда на чл.7, ал.2, т.1 от НМРАВ в размер на 400 лева.

При гореизложеното и на основание чл.235 от ГПК Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., представлявано от изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: гр.Со/адрес/, че **Н. Н. Н. с ЕГН:*******, с адрес: гр. София, п.к. 1616, обл. София, общ. В..., ж.к. „Б/адрес/, на основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД във вр. с чл.155 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, дължи на ищеца следните

суми: сумата от **947,53 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2019г. до м.04.2021г. за реално потребена енергия, ведно със законната лихва от 16.09.2022г. до изплащане на вземането като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния размер от **948.98 лева** и **ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО** по отношение на „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., представлявано от изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: гр.Со/адрес/, че **Н. Н. Н. с ЕГН:*******, дължи сумата от **106,71 лева**- мораторна лихва за забава от 15.09.2020г. до 22.08.2022г., както и суми за дялово разпределение **30,53 лева** - главница за периода от м.08.2019г. до м.04.2021г., ведно със законната лихва от 16.09.2022г. до окончателното изплащане на вземането и **5,29 лева** - лихва за периода от 01.10.2019г. до 22.08.2022г., за които суми е издадена заповед по чл.410 от ГПК от 03.10.2022г. по ч. гр. дело № 50667/ 2022 г. по описа на СРС и

ОСЪЖДА Н. Н. Н. с ЕГН:*****, с адрес: гр. София, п.к. 1616, обл. София, общ. В..., ж.к. „Б/адрес/ на основание чл.78, ал. 1 от ГПК и т.12 от ТР 4/2013г. на ОСГКТ да заплати на „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., представлявано от изпълнителния директор, със седалище и адрес на управление: гр.Со/адрес/ сумата от **199 лева** – съдебно-деловодни разноси по гр.дело с № 56/2023г. и по гр.дело с № 50667/ 2022г. по описа на СРС и

ОСЪЖДА „Т...“ ЕАД, ЕИК: ..., представлявано от изпълнителния директор, със седалище и адрес на управление: гр.Со/адрес/ да заплати на адв. **С. К.** с адрес в София, у.Владайска 35, ет.3, офис 1 разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **10 лева** – редуциран сбор от разноси за възнаграждение по ч.гр.дело с № 56 /2023г. и по гр.дело с № 50667/ 2022г.

Решението е постановено с участието на лице – помагач на ищеца дружество „Бруната България“ ООД и може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____